

REZIME Glumice i glumci koji su obilježili ljetnu sezonu

JADRANKA ĐOKIĆ NAJBOLJA JE GLUMICA GENERACIJE. ODUŠEVILA ME I BRANKA KATIĆ

Desno: Jadranka Đokić kao Majka u "Krvavoj svadbi" Federica Garcije Lorce, u režiji Franke Perković i produkciji Dubrovačkih ljetnih igara, osvojila je Orlanda

Sasvim desno: Branka Katić na konferenciji za novinare na Brijunima i s Markom Todorovićem u predstavi "Tramvaj zvan čežnja"; "Lizistrata" Paola Magellija na Splitskom ljetu

TOMCI PLAZIBAT / CROPIX

GORAN SEBELIĆ / CROPIX

KAZALIŠTE ULIVSES

SPLITSKO LIETO

ciji na Brijunima odigrala Blanche DuBois u "Tramvaju zvanom žudnja" Tennesseeja Williamsa u režiji Lenke Udovički. Gotovo cijeli teret predstave nosi svojom energijom i s vremenom će ta uloga postati još, rekao bih, istinitija. Velika glumica i sretan sam što sam je prvi put video u kazalištu.

Kad smo pak kod novih lica, oduševila me Ružica Maurus, još studentica zagrebačke Akademije. Prvo sam gledao jednu dječju predstavu koju je režirala i u kojoj glumi, "Carevo novo ruho" u produkciji Kazališta Požega, u lipnju na šibenskom Festivalu djeteta, gdje me privukla njezina hitrina, pa i hrabrost te jedna mirna, ugodna ambicija. Potom sam je gledao, u kolovozu, na Lovrijencu, u predstavi za djecu "Čudesna šuma", prema klasičnom romanu Sunčane Škrinjarić, u režiji Lee Anastazije Fleger. Igrala je, među ostalim, Lisicu, što je, nazovimo je tako, vrlo napadan zadatak. No, ovdje je bilo dovoljno da zamisli da je lisica i bila je lisica. Usput rečeno, izvanredno pjeva i daje energiju scenisku kojoj se poželisi vratiti.

Kad su, dakle, ženske uloge posrijedi, još ću pohvaliti Dajanu Čuljak, kao Rožu u predstavi Histrična, po Slavku Kolaru, "Svoga tela gospodar", u režiji Damira Lončara, gdje je dala ulogu emancipirane žene, a nikakve uboge sirotice, kako se Rožu dosad predstavljalo. Potpuno suprotno ju je igrala dakle negoli, primjerice, legendarna Marija Kohn u klasičnom filmu Fedora Hanzekovića.

Muške uloge

Nešto se osobito hrabrih i kreativnih muških uloga nisam nagledao proteklih ljetnih mjeseci, bilo je solidnih, no ne i maestralnih. Kad su hrvatski glumci posrijedi, osim solidne histrionske muške ekipe, još me svojom pouzdanom pojavom i glumačkom inteligencijom privukao Nikša Butijer u "Krvavoj svadbi" na Lokrumu, u rekao bih manjoj ulozi, ne i maloj, Oca mladenkina.

Najviše me je razveselio, pak, jedan mlad srpski glumac, Marko Todorović, u "Tramvaju zvanom žudnja" na Brijunima, predstavi čiji je koproducent Beogradsko dramsko pozorište. Spomenutoj Branki Katić on jedini dostojno sekundira i, što više, u pojedinim momentima vodi igru, što je izvanredno postignuće za mladog umjetnika. Igra Mitcha, maminog sina u kojem vri jedan slabik sklon sadizmu i ta preobrazba možda je najbolji "mali" događaj u toj predstavi.

Gdjegod sam svratio, gledalište je bilo puno, a publika uglavnom pristojna. Jest da se i dalje ponegdje krše kokice i pije pivo, što je meni samo po sebi odurno, no, što ćemo, ljetu je i ljudi se nastoje ponašati kao da je svijet njihov i kao da je to ljetu njihovo. Zato stiže jesen, pa ćemo se vratiti u realnost, koja je i u kazalištu mnogo sivlja negoli što to najčešće želimo priznati. □

LJETNA SEZONA

Ljeto nakon što je popustio prvotni šok od odvratne ruske agresije na Ukrajinu i nakon što je navodno minula korona, od koje se, usput rečeno, i dalje mnogo umire, Jadran su preplavili turisti, domaći i strani. Ljudi su željni svega i svačega, svih vrsta događaja, na otvorenom, a čak i u zatvorenom. Vjerujem da je gotovo svatko tko se potrudio napraviti kakvu kazališnu ili sličnu predstavu, imao za nju publiku. Kazalište ne zanima mnogo ljudi, ali opet više ljudi nego što bi čovjek zaključio na prvi pogled. Mnoge predstave nisam gledao, u mnoge gradove nisam svratio, ali, opet, nešto se pogledalo. Među tucet ili nešto više produkcija koje sam pogledao proteklih ljetnih mjeseci, nijednu ne pamtim kao izvrsnu, uvijek bi nešto nedostajalo, ili režija nije slijedila glumce ili glumci nisu slijedi-

li režiju te mi se, eto, nijedna izvedba nije učinila dovoljno uravnotežena. S druge strane, oduševile su me pojedine glumačke kreacije i otkrio sam nekoliko zanimljivih mladih ljudi, talentiranih dakle.

Kad su posrijedi ženske uloge, oduševila me, prije svega, o čemu sam već pisao, Jadranka Đokić kao Majka u "Krvavoj svadbi" Federica Garcije Lorce, u režiji Franke Perković i produkciji Dubrovačkih ljetnih igara. Za tu ulogu osvojila je Orlanda, nagradu Igara za najbolju žensku ulogu. Rekao bih da težinu i nagradi i izboru daje činjenica da su u tročlanom žiriju bile dvije prominentne i iskusne glumice dubrovačke i hrvatske, Doris Šarić Kukuljica i Perica Martinović, koje je glumačko sazrijevanje mlade kolegice eto jednako ili više razveselilo negoli publiku ili ovoga ovdje kritičara.

Radost djevojke

Jadranku Đokić pratim, što se kaže, još od studija i tvrdim da je danas najbolja glumica svoje genera-

cije: zadržala je eto i kao žena u punoj snazi životnu radost djevojke, ali opet, što se kaže, okrnute sa svih strana. Ima u njezinim očima i tuge, i igre i stanovite stabilnosti, nečega temeljitog, nečega dugoročno privlačnog, i sve to nalazim u njezinoj glumi. Ovdje je, dakle, prvi put zaigrala ulogu majke i postalo je jasno da je spremna za najteže i najsloženije uloge koje nosi razdoblje nakon te neke formalne mladosti. Trajat će vrlo dugo i vrlo će se još razviti.

U okviru Splitskog ljeta, Paolo Magelli je u pseudorenesansnom atriju Meštrovićeva Kaštilca ambiciozno režirao Aristofanovu "Lizistratu". Režija ambiciozna, no sa šarolikim odjekom među glumcima. Rekao bih da je jedina režijsku zamisao da istodobno bude i smiješna i ozbiljna provela u djelo Nives Ivanković kao Kalonika. Godinama je nisam vidio na pozornici, pa sam bio sretan.

Zatim sam se pomalo divio, a pomalo suosjećao, s Brankom Katić, koja je u srpsko-hrvatskoj produk-

Među tucet ili nešto više produkcija koje sam pogledao proteklih ljetnih mjeseci, nijednu ne pamtim kao izvrsnu

Stiže jesen, pa ćemo se vratiti u realnost, koja je i u kazalištu mnogo sivlja negoli što to najčešće želimo priznati